

Szczepionka przeciwko ospie uaktywniła wirusa wywołującego AIDS

21 sierpnia 2022

Zanim daliśmy temu wiarę, przeprowadziliśmy szczegółowe weryfikacje. To jest prawda. Pearce Wright, redaktor naukowy prestiżowego dziennika „London Times”, napisał artykuł „Smallpox vaccine triggered Aids virus” („Szczepionka przeciwko ospie uruchomiła wirusa AIDS”) opublikowany 11 maja 1987 roku. Informacja ta pojawiła się na pierwszej stronie znanego na całym świecie wiodącego medium. Wright opisał, jak szczepionka przeciwko ospie prawdziwej obudziła „uśpionego” wirusa HIV i dokładnie to udowodnił: w siedmiu krajach, w których podawano szczepionkę, wybuchł AIDS.

[Pearce Wright](#) (1933-2005) był wybitnym brytyjskim dziennikarzem naukowym, któremu w roku 1974 przypadł zaszczyt kierowania działem naukowym znanego na całym świecie dziennika „London Times”. Pozostał na tym stanowisku przez 16 długich lat – do roku 1990. Wright był przewodniczącym Stowarzyszenia Brytyjskich Autorów Naukowych (Association of British Science Writers). „Financial Times” okrzyknął go jednym z trzech gigantów dziennikarstwa naukowego jego czasów.

Treść artykułu z „London Times” z 11 maja 1987 roku

Epidemia AIDS mogła zostać wywołana przez masową kampanię szczepień, która zlikwidowała ospę prawdziwą. Światowa Organizacja Zdrowia, która kierowała trwającą 13 lat kampanią, bada nowe dowody naukowe sugerujące, że uodpornienie szczepionką Vaccinia przeciwko ospie prawdziwej obudziło niepodjęrzwane, uśpione zakażenie ludzkim wirusem obrony

immunologicznej (HIV).

Niektórzy eksperci obawiają się, że w wyniku wyeliminowania jednej choroby inna choroba przekształciła się z pomniejszej endemicznej choroby Trzeciego Świata w obecną pandemię. Choć lekarze uznają obecnie, że Vaccinia może aktywować inne wirusy, nie są zgodni co do tego, czy była ona głównym katalizatorem epidemii AIDS.

Jednak doradca WHO, który ujawnił problem, powiedział dziennikowi „The Times”: „Myślałem, że to tylko zbieg okoliczności, dopóki nie przestudiowaliśmy najnowszych wyników badań dotyczących reakcji, jakie może wywołać szczepionka Vaccinia. Obecnie uważam, że teoria szczepionki przeciwko ospie prawdziwej jest wyjaśnieniem wybuchu AIDS”. Zlikwidowanie jednej choroby spowodowało przekształcenie innej”.

Kolejne dowody pochodzą z [Wojskowego Centrum Medycznego Walter Reed w Waszyngtonie](#). Chociaż szczepionka przeciwko ospie prawdziwej nie jest już przechowywana dla potrzeb zdrowia publicznego, nowi rekruci do amerykańskich służb zbrojnych są uodparniani na wypadek ewentualnej wojny biologicznej. Rutynowe szczepienie 19-letniego rekruta spowodowało aktywację uśpionego wirusa HIV w AIDS.

Odkrycia, że osoby z subklinicznym zakażeniem HIV są narażone na szybki rozwój AIDS jako choroby wywołanej szczepionką, dokonał zespół medyczny pracujący z dr Robertem Redfieldem w Walter Reed. Rekrut, u którego rozwinęło się AIDS po szczepieniu, był zdrowy przez całą szkołę średnią. Otrzymał wiele szczepień ochronnych, a następnie po raz pierwszy zaszczepiono go przeciwko ospie wietrznej.

Dwa i pół tygodnia później wystąpiła u niego gorączka, bóle głowy, sztywność karku i nocne poty. Trzy tygodnie później został przyjęty do Walter Reed z zapaleniem opon mózgowych i szybko rozwinęły się u niego dalsze objawy AIDS, po czym zmarł

po krótkim okresie leczenia. Nie było dowodów na to, że rekrut był zaangażowany w jakąkolwiek aktywność homoseksualną.

Opisując swe odkrycie w pracy opublikowanej dwa tygodnie temu w „New England Journal of Medicine”, zespół z Walter Reed ostrzegł przed planami wykorzystania zmodyfikowanych wersji szczepionki przeciwko ospie prawdziwej do zwalczania innych chorób w krajach rozwijających się.

Inni lekarze, którzy akceptują związek między kampanią przeciwko ospie prawdziwej a epidemią AIDS, znajdują teraz odpowiedzi na pytania, które do tej pory ich nurtowały. Na przykład, dlaczego wirus AIDS, wcześniej uważany przez naukowców za „słaby, powolny i bezbronny”, zaczął zachowywać się jak rodzaj zdolny do wywołania plagi.

Wielu ekspertów niechętnie popiera ową teorię publicznie, ponieważ sądzą, że zostałaaby ona niesprawiedliwie zinterpretowana jako krytyka WHO. Ponadto obawiają się oni skutków dla innych kampanii zdrowia publicznego z wykorzystaniem szczepionek, np. przeciwko błonicy, oraz dalszego wykorzystania szczepionki Vaccinia w potencjalnych badaniach nad AIDS.

Zbieżność między kampanią przeciw ospie prawdziwej a rozwojem AIDS była w zeszłym roku przedmiotem prywatnych dyskusji ekspertów WHO. Możliwość tę odrzucono z powodu „niedostatecznych dowodów”. Doradcy organizacji uważali wówczas, że media poświęcają zbyt wiele uwagi AIDS.

Obecnie uważa się, że wątpliwości pojawiłyby się wcześniej, gdyby władze zajmujące się zdrowiem publicznym w Afryce chętniej przekazywały WHO dane statystyczne dotyczące zakażeń. Tymczasem, niektóre kraje afrykańskie nadal ignorowały istnienie AIDS, nawet po tym, jak amerykańscy lekarze zaalarmowali świat, gdy infekcja rozprzestrzeniła się w Stanach Zjednoczonych.

Jednak w miarę jak epidemiolodzy pozyskiwali więcej informacji

o AIDS z niechętnie nastawionych krajów Afryki Środkowej, dzięki nowym odkryciom zaczęły pojawiać się wskazówki zestawione z bogatą wiedzą na temat ospy prawdziwej, zawartą w Raporcie Końcowym Światowej Komisji ds. Certyfikacji Eradykacji Ospy Wietrznej.

Teoria szczepionki przeciwko ospie prawdziwej wyjaśnia, dlaczego siedem państw Afryki Środkowej znajduje się na szczycie listy krajów najbardziej dotkniętych chorobą, dlaczego Brazylia stała się najbardziej dotkniętym krajem Ameryki łacińskiej i w jaki sposób Haiti stało się drogą rozprzestrzeniania się AIDS w Stanach Zjednoczonych. Objasnia także, co sprawiło, że zakażenie w Afryce rozprzestrzeniło się na mężczyzn i kobiety w bardziej równomierny sposób niż na Zachodzie oraz dlaczego w Afryce Środkowej jest mniej oznak zakażenia wśród dzieci w wieku od 5 do 11 lat.

Chociaż nie są dostępne szczegółowe dane liczbowe, z informacji WHO wynika, że poziom zachorowań na AIDS w Afryce Środkowej odpowiada koncentracji szczepień. Najsilniejsze rozprzestrzenianie się zakażeń HIV zbiega się w czasie z najbardziej intensywnymi programami szczepień, a liczba osób zaszczepionych przedstawia się następująco: Zair – 36 878 000; Zambia – 19 060 000; Tanzania – 14 972 000; Uganda – 11 616 000; Malawai – 8 118 000; Ruanda – 3 382 000 i Burundi – 3 274 000.

Brazylia, jedyny kraj Ameryki Południowej objęty kampanią eradykacji ospy, posiada najwyższy wskaźnik zachorowań na AIDS w tym regionie. Kampanią objęto około 14 000 Haitańczyków, wysłanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych do Afryki Środkowej. Zaczęli oni wracać do domu w czasie, gdy Haiti stało się popularnym miejscem zabaw homoseksualistów z San Francisco.

Dr Robert Gello, który jako pierwszy zidentyfikował wirusa AIDS w USA, powiedział dziennikowi The Times: "Związek między programem WHO a epidemią w Afryce jest interesującą i ważną

hipotezą. Nie mogę powiedzieć, że tak się rzeczywiście stało, ale od kilku lat twierdzę, że wykorzystanie żywych szczepionek, takich jak te stosowane w przypadku ospy prawdziwej, może uaktywnić uśpioną infekcję, taką jak HIV. Nie można winić WHO, ale jeśli powyższa hipoteza jest słuszna, to jest to sytuacja tragiczna i ostrzeżenie, którego nie powinniśmy ignorować”.

Po raz pierwszy oficjalnie doniesiono o zarażeniu AIDS w San Francisco w roku 1981, a około dwa lata później zaczęto mówić o krajach Afryki Środkowej. Obecnie wiadomo, że kraje te stały się rezerwuarem AIDS już w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku.

Chociaż trudno jest zebrać szczegółowe dane dotyczące zachorowań na AIDS w Afryce, ponad dwa miliony nosicieli i 50 000 zgonów, według szacunków Światowej Organizacji Zdrowia, koncentruje się w krajach, w których program szczepień przeciwko ospie wietrznej był najbardziej intensywny. Trzynastoletnia kampania eradykacji zakończyła się w roku 1980, co pozwoliło na uratowanie dwóch milionów istnień ludzkich rocznie i 15 milionów zakażeń. Globalne oszczędności wynikające z eradykacji szacuje się na 1 000 milionów dolarów rocznie.

Organizacje charytatywne oraz pracownicy służby zdrowia są przekonani, że w południowej Afryce wkrótce pojawią się miliony nowych przypadków AIDS. Po spotkaniu 50 ekspertów, które odbyło się w tym miesiącu w Genewie, ujawniono, że w ciągu najbliższych pięciu lat na chorobę może zachorować nawet 75 milionów osób, czyli jedna trzecia populacji.

Niektóre organizacje, które uważnie badały Afrykę, takie jak War on Want, uważają, że czarna ludność RPA, dotychczas w dużym stopniu chroniona przed chorobą, może zostać najbardziej dotknięta, ponieważ pracownicy migrujący przeniosą ją do kraju z najbardziej dotkniętych obszarów położonych dalej na północ. Przewidują oni, że polityka apartheidu nasili epidemię,

ograniczając grupy do stosunkowo małych, gęsto zaludnionych miast, w których powstrzymanie jej rozprzestrzeniania się będzie prawie niewykonalne.

Autorstwo: Pearce Wright

Źródło zagraniczne drukowane: „London Times”, 11.05.1997 r.

Źródło zagraniczne internetowe i wstęp: Report24.news

Źródło polskie: BabylonianEmpire.wordpress.com